

14

UCHWAŁA Nr 916 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 21 grudnia 1951 r.

w sprawie tymczasowego uregulowania stosunków między inwestorami a przedsiębiorstwami wykonującymi roboty budowlano-montażowe oraz między generalnymi wykonawcami a podwykonawcami po dniu 1 stycznia 1952 r.

Celem zapewnienia nieprzerwanej kontynuacji działalności inwestycyjnej po dniu 1 stycznia 1952 r. Prezydium Rządu na okres do ukazania się przepisów normujących stosunki umowne między inwestorami a przedsiębiorstwami wykonującymi roboty budowlano-montażowe oraz między generalnymi wykonawcami a podwykonawcami uchwala, co następuje:

§ 1. W odniesieniu do robót, których rozpoczęcie lub kontynuowanie przewidywane jest w I kwartale 1952 r., ustala się następujące zasady wstępnego określenia obustronnych stosunków między inwestorami a wykonawcami oraz między generalnymi wykonawcami a podwykonawcami:

- 1) Zainteresowane strony zawrą w terminie do dnia 1 stycznia 1952 r. porozumienie wstępne, w którym:
 - a) inwestor bezpośredni w stosunku do wykonawcy lub generalny wykonawca w stosunku do podwykonawcy określi zakres robót zlecanych wykonawcy lub podwykonawcy oraz ich wartość kosztorysową, zgodnie z odnośnym tytułem inwestycyjnym,
 - b) inwestor bezpośredni w stosunku do wykonawcy lub generalny wykonawca w stosunku do podwykonawcy określi wysokość zaliczki materiałowej, która będzie udzielona wykonawcy lub podwykonawcy w związku z zawarciem omawianego porozumienia. Wysokość zaliczki materiałowej określona będzie w stosunku do wartości kosztorysowej, o której mowa pod lit. a), zmniejszonej o oszczędność etapu projektowania,
 - c) inwestor lub generalny wykonawca oraz wykonawca lub podwykonawca wprowadzą do porozumienia wstępnego zastrzeżenie, że z chwilą wejścia w życie przepisów normujących stosunki umowne między inwestorami a wykonawcami oraz między generalnymi wykonawcami

a podwykonawcami zastosują się do tych przepisów i zawrą umowy zgodnie z tymi przepisami.

- 2) Porozumienia, o których mowa w ust. 1, powinny zawierać określenie tytułu inwestycyjnego, obejmującego roboty będące przedmiotem umowy (część, dział, rozdział i Nr wniosku inwestycyjnego).

§ 2. W odniesieniu do robót budowlano-montażowych objętych umowami na rok 1951, mieszczącymi się w aktualnych w dniu 31 grudnia 1951 r. limitach inwestycyjnych a nie wykonanych do dnia 31 grudnia 1951 r. i nie wprowadzonych do planu inwestycyjnego na rok 1952, powinny być również zawarte porozumienia wstępne na nie zrealizowaną w roku 1951 część robót mieszczącą się w granicach limitu planu inwestycyjnego na rok 1951. Na podstawie tych porozumień należy kontynuować roboty po dniu 1 stycznia 1952 r.

§ 3. Porozumienia, o których mowa w §§ 1 i 2, po potwierdzeniu przez władzę nadrzędną zamawiającego sporządzone będą na piśmie w trzech egzemplarzach, z których po jednym otrzymują zawierające je strony, a jeden — właściwy oddział banku finansującego inwestycje inwestora.

§ 4. 1. Porozumienia, o których mowa w §§ 1 i 2, stanowią tymczasową podstawę do wykonywania i rozliczania robót budowlano-montażowych, objętych porozumieniem, z tym że wypłaty dokonywane na podstawie porozumień nie mogą przekroczyć 80% wartości określonej w § 1 ust. 1 lit. a).

2. W przypadku stwierdzenia przez bank finansujący inwestycje niezgodności rzeczowej przedmiotu porozumienia z tytułem inwestycyjnym strony zobowiązane są do anulowania zawartego porozumienia i zaniechania prowadzenia robót.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 21 grudnia 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

15

UCHWAŁA Nr 917 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 21 grudnia 1951 r.

w sprawie robót i dostaw inwestycyjnych, objętych planem inwestycyjnym na rok 1951, nie wykonanych rzeczowo do dnia 31 grudnia 1951 r.

W związku z koniecznością pokrycia corocznie wstępującego poślizgu rzeczowego w zakresie robót i dostaw inwestycyjnych Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

§ 1. Przedmiotem niniejszej uchwały jest regulacja tzw. rzeczowego poślizgu inwestycyjnego, tzn. robót i dostaw inwestycyjnych, objętych planem inwestycyjnym na rok 1951, które nie zostały rzeczowo wykonane w planowanych rozmiarach do dnia 31 grudnia 1951 r. Przez „plan inwestycyjny na rok 1951” rozumie się zakres robót i dostaw, objętych limitem inwestycyjnym w dniu 31 grudnia 1951 r.

§ 2. 1. Ustala się konieczność nieprzerwywania robót inwestycyjnych, przechodzących w formie poślizgu

inwestycyjnego rzeczowego z roku 1951 na rok 1952.

2. Zobowiązuje się organizację wykonawstwa inwestycyjnego do kontynuowania po dniu 1 stycznia 1952 r. robót inwestycyjnych, o których mowa w ust. 1.

3. Zobowiązuje się ministerstwa, sprawujące nadzór nad przedsiębiorstwami wykonawstwa inwestycyjnego, do uwzględnienia w rezerwie planów produkcyjnych na rok 1952 robót z poślizgu rzeczowego.

§ 3. 1. Maszyny i urządzenia techniczne typowe, objęte planem inwestycyjnym na rok 1951, dostarczone po dniu 1 stycznia 1952 r., zostaną pokryte ze środków przewidzianych na ten sam typ maszyn lub urządzeń technicznych w planie inwestycyjnym na rok 1952.

2. Jeżeli inwestor bezpośredni, który miał otrzymać dostawę maszyn lub urządzeń technicznych typowych w roku 1951, nie posiada w roku 1952 limitu inwestycyjnego na ten cel, właściwy inwestor naczelny przydzieli dostawę inwestorowi bezpośredniemu, posiadającemu w planie na rok 1952 odpowiednie środki.

3. Maszyny i urządzenia techniczne nietypowe zostaną dodatkowo włączone do planu inwestycyjnego na rok 1952, o ile inwestor naczelny stwierdzi niemożność przydzielenia dostawy innemu inwestorowi, posiadającemu odpowiednie środki w planie inwestycyjnym na rok 1952.

§ 4. 1. Upoważnia się Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do włączenia w terminie do dnia 31 marca 1952 r. do planu inwestycyjnego na rok 1952 robót lub dostaw inwestycyjnych, objętych planem inwestycyjnym na rok 1951, nie wykonanych rzeczowo do dnia 31 grudnia 1951 r. po stwierdzeniu nieodzownej konieczności kontynuowania roboty lub przyjęcia spóźnionej dostawy nietypowej w r. 1952. Stwierdzenie to należy w miarę możliwości przeprowadzać na placu budowy.

2. Jeżeli Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego odmówi włączenia inwestycji do planu, robota winna być natychmiast przerwana, a koszty jej prowadzenia od dnia 1 stycznia 1952 r. do dnia przerwania zostaną pokryte w trybie § 5.

3. Zobowiązuje się inwestorów centralnych do wystąpienia w terminie do dnia 15 lutego 1952 r. do Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o włączenie poślizgu rzeczowego do planu inwestycyjnego na r. 1952. Załączone do wystąpienia inwestorów centralnych wnioski inwestorów bezpośrednich nie mogą przekraczać różnicy pomiędzy wysokością limitu, przewidzianego na ten cel w planie inwe-

stycyjnym na rok 1951, a wysokością kosztu robót wykonanych do dnia 31 grudnia 1951 r. i muszą być podpisane przez kierownika przedsiębiorstwa, wykonującego roboty.

4. Na podstawie decyzji Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o włączeniu inwestycji do planu inwestycyjnego na rok 1952 inwestor bezpośredni zawiera umowę o wykonanie robót budowlano-montażowych z przedsiębiorstwem wykonawstwa inwestycyjnego. Przedmiotem tej umowy mogą być jedynie roboty przewidziane w planie inwestycyjnym na rok 1951, a ich wartość nie może przekraczać kwoty włączonej do planu.

5. Zobowiązuje się Ministra Finansów do uruchomienia kredytów krótkoterminowych celem umożliwienia przedsiębiorstwom wykonawczym wykonanie postanowienia § 2 ust. 2. Kredyty te zostaną zrefundowane ze środków inwestycyjnych.

§ 5. Zobowiązuje się Ministra Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do zapewnienia odpowiedniego pokrycia finansowego dla inwestycji, włączonych do planu na rok 1952 z poślizgu rzeczowego, w ramach środków planu pokrycia finansowego inwestycji na rok 1952.

§ 6. Zobowiązuje się Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów w porozumieniu z Ministrami Budownictwa Przemysłowego oraz Budownictwa Miast i Osiedli do wydania odpowiednich zarządzeń wykonawczych do niniejszej uchwały.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

16

UCHWAŁA Nr 928 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 28 grudnia 1951 r.

w sprawie ujednoczenia systemu opłacania należności przewozowych przy przesyłkach kolejowych w komunikacji wewnętrznej.

W celu ujednoczenia systemu opłacania należności przewozowych na kolejach normalnotorowych i dojazdowych użytku publicznego w komunikacji wewnętrznej Rada Ministrów uchwala:

§ 1. Koszty przewozu (przewoźne, opłaty dodatkowe i inne koszty powstałe na stacji nadania) wszystkich kolejowych przesyłek towarowych, zarówno wagonowych jak i drobnicowych, tak zwyczajnych jak i pospiesznych lub pospieszonych przyspieszonych, nadanych do przewozu w komunikacji wewnętrznej, opłaca nadawca.

§ 2. Nadawcy przesyłek kolejowych, którzy nie są zobowiązani do ponoszenia kosztów ich przewozu pokrywają przejściowo odnośne należności kolei i obciążają nimi odbiorcę.

§ 3. Przedsiębiorstwa państwowe i spółdzielcze, o ile nie są zobowiązane do ponoszenia kosztów prze-

wozu wysłanych przesyłek kolejowych, wykazywać będą w fakturach za dostarczone towary, w oddzielnej pozycji należności za wyłożone koszty przewozu kolejowego.

§ 4. Przedsiębiorstwa wymienione w § 3 otrzymywać będą kredyt inkasowy zarówno w odniesieniu do wartości towarów jak i do kosztów przewozu kolejowego.

§ 5. Przedsiębiorstwa skupu, finansując akcję skupu z kredytów bankowych (przejściowych), otrzymywać będą kredyty odpowiednio zwiększone o planowane koszty przewozu.

§ 6. Wykonanie uchwały porucza się zainteresowanym ministrom.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

17

UCHWAŁA Nr 931 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 28 grudnia 1951 r.

w sprawie wynagrodzenia krwiodawców za dostarczanie krwi.

Prezydium Rządu uchwala:

§ 1. Wynagrodzenie krwiodawców za dostarczanie krwi ustala się w wysokości 1 zł za 1 mililitr.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom Zdrowia oraz Finansów.

§ 3. Uchyła się uchwałę Prezydium Rządu z dnia

29 listopada 1950 r. w sprawie wynagrodzenia krwiodawców za dostarczanie krwi (Monitor Polski Nr A-129, poz. 1612).

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz